

Predmet C-490/19**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

26. lipnja 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Cour de cassation (Francuska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

19. lipnja 2019.

Tužitelj:

Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier

Tuženik:

Société Fromagère du Livradois SAS

I. Spor

- 1 Riječ je o sporu između syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (Međustrukovno udruženje za sir Morbier; u daljnjem tekstu: međustrukovno udruženje), koji je Institut national des appellations d'origine (Nacionalni institut za oznake izvornosti; INAO) 18. srpnja 2007. priznao kao tijelo za zaštitu sira Morbier, i društva Fromagère du Livradois, koje proizvodi i stavlja na tržište sireve.
- 2 „Morbier” je sir sa zaštićenom oznakom izvornosti (ZOI) na temelju décréta du 22 décembre 2000 (Uredba od 22. prosinca 2000.) u kojem je definirano referentno zemljopisno područje, kao i uvjeti potrebni za dobivanje te oznake izvornosti. Tom je uredbom predviđeno prijelazno razdoblje za poduzetnike koji se nalaze izvan tog zemljopisnog područja, a koji kontinuirano proizvode i stavljaju na tržište sireve pod nazivom „Morbier”, kako bi im se omogućilo da se nastave koristiti tim nazivom bez navođenja kratice „ZOI” do isteka roka od pet godina nakon što Komisija Europskih zajednica objavi registraciju oznake izvornosti „Morbier” kao zaštićene oznake izvornosti (ZOI), u skladu s člankom 5. Uredbe (EEZ) br. 2081/92 od 14. srpnja 1992. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i

oznaka izvornosti za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 1992., L 208, str. 1.).

- 3 U Uredbi od 22. prosinca 2000. Morbier je opisan kao „sir proizveden od kravljeg mlijeka, tlačen, nekuhan, [...] [koji] ima središnju vodoravnu crnu brazdu, koja je stopljena i neprekinuta po cijelom presjeku [...]”.
- 4 U skladu s Uredbom (EZ) br. 1241/2002*, naziv „Morbier” upisan je u Registar zaštićenih oznaka izvornosti. Specifikacija koja je u skladu s člankom 4. Uredbe br. 2081/92 podnesena u prilog zahtjevu za upis ZOI-ja u registar neznatno je izmijenjena Provedbenom uredbom (EU) br. 1128/2013**:

„Morbier’ je sir proizveden od sirovog kravljeg mlijeka [...] [koji] ima središnju vodoravnu crnu brazdu, koja je stopljena i neprekinuta po cijelom presjeku [...]”.

- 5 U skladu s Uredbom od 22. prosinca 2000., društvu Fromagère du Livradois, koje proizvodi Morbier od 1979., dopušteno je da se koristi nazivom „Morbier” bez navođenja kratice „ZOI” do 11. srpnja 2007., kada je taj naziv zamijenilo nazivom „Montboissie du Haut Livradois”.
- 6 K tomu, društvo Fromagère du Livradois registriralo je 5. listopada 2001. u Sjedinjenim Američkim Državama američki žig „Morbier du Haut Livradois”, koji je produljilo 2008. na sljedećih deset godina, te je 5. studenoga 2004. registriralo francuski žig „Montboissier” za proizvode iz razreda 29.
- 7 Međustrukovno udruženje prigovorilo je društvu Fromagère du Livradois da je nanijelo štetu zaštićenoj oznaci i da je počinilo radnje koje čine nepošteno i parazitsko tržišno natjecanje time što je proizvodilo i stavljalo na tržište sir koji izgledom nalikuje na proizvod zaštićen ZOI-jem „Morbier” kako bi stvorilo zabluđu i okoristilo se prepoznatljivošću slike koja se povezuje s tim proizvodom, a da pritom nije poštovalo specifikacije oznake izvornosti, te je stoga protiv njega 22. kolovoza 2013. Tribunalu de grande instance de Paris (Okružni sud u Parizu, Francuska) podnijelo tužbu. Međustrukovno udruženje zahtijevalo je da se društvu tuženiku naloži prestanak bilo kakvog izravnog ili neizravnog komercijalnog korištenja naziva ZOI-ja „Morbier” za proizvode koji nisu obuhvaćeni tim nazivom, bilo kakve zloupotrebe ili oponašanja ZOI-ja „Morbier” ili podsjećanja

* Uredba Komisije (EZ) br. 1241/2002 od 10. srpnja 2002. o dopuni Priloga Uredbi (EZ) br. 2400/96 o upisu određenih naziva u Registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla kako je predviđeno u Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2081/92 o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti za poljoprivredne i prehrambene proizvode (Gailtaler Speck, Morbier, Queso Palmero ili Queso de la Palma, ekstra djevičansko maslinovo ulje Thrapsano, Turrón de Agramunt ili Torró d'Agramunt) (SL 2002., L 181, str. 4.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 3., str. 150.)

** Provedbena uredba Komisije (EU) br. 1128/2013 od 7. studenoga 2013. o odobrenju manje izmjene u specifikaciji za naziv upisan u registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla (Morbier (ZOI)) (SL 2013., L 302, str. 7.)

na njega, bilo kakve druge lažne oznake ili oznake koja dovodi u zabludu glede izvora, podrijetla, prirode ili bitnih osobina proizvoda bilo kojim sredstvima koja bi stvorila pogrešnu predodžbu o podrijetlu proizvoda, bilo kakve druge prakse koja može potrošača dovesti u zabludu glede pravog podrijetla proizvoda i osobito bilo kakvog korištenja crne brazde koja sir dijeli na dva dijela, te je zahtijevalo naknadu pretrpljene štete.

- 8 Presudom od 14. travnja 2016. taj je sud odbio zahtjeve međustrukovnog udruženja u cijelosti. Cour d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu, Francuska) pobijanom je presudom potvrdio tu presudu.
- 9 Cour d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) isključio je bilo kakvu povredu društva Fromagère du Livradois u pogledu registracije, korištenja, produljenja i zadržavanja američkog figurativnog žiga „Morbier du Haut Livradois” koji sadržava riječ „Morbier”, kao i u pogledu korištenja naziva „Morbier” na svojim sirevima. Također je odbacio povredu društva Fromagère du Livradois u pogledu registracije francuskog žiga „Montboissier” i njegova korištenja.
- 10 Isto tako, smatrao je da stavljanje na tržište sira koji ima jednu ili više značajki iz specifikacije Morbiera i koji mu je stoga sličan ne čini povredu. Nakon što je naveo da se uredbom o ZOI-ju ne nastoji zaštititi izgled proizvoda ili njegove značajke opisane u njegovoj specifikaciji, nego njegov naziv, na način da njome nije zabranjena proizvodnja proizvoda primjenom istih tehnika kao što su one utvrđene u pravilima primjenjivima na oznaku zemljopisnog podrijetla i nakon što je podsjetio da, ako ne postoji pravo kojim bi se to zabranilo, oponašanje izgleda nekog proizvoda ne čini povredu nego je posljedica slobode trgovine i industrije, Cour d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) presudio je da su značajke na koje se međustrukovno udruženje poziva, među ostalim vodoravna plava brazda, dio povijesne tradicije, drevne tehnike koja se pojavljuje i na drugim sirevima, kojima se društvo Fromagère du Livradois koristilo čak i prije dobivanja ZOI-ja te da se ne temelje na ulaganjima međustrukovnog udruženja ili njegovih članova.

Cour d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) smatrao je da, kad bi se biljni ugljen mogao koristiti samo u proizvodnji sira sa ZOI-jem „Morbier”, društvo Fromagère du Livradois moralo bi ga, kako bi postupalo u skladu s američkim zakonodavstvom, zamijeniti polifenolom iz grožđa, tako da dva sira ne mogu biti slična na temelju te značajke. Istaknuo je da je društvo Fromagère du Livradois navelo druge razlike između sira Montboissier i sira Morbier, među ostalim, da se u proizvodnji prvonavedenog sira koristi pasterizirano mlijeko, a u proizvodnji drugonavedenog sira sirovo mlijeko, te je stoga zaključio da su ta dva sira različita i da je međustrukovno udruženje pokušalo proširiti zaštitu oznake „Morbier” za nezakoniti poslovni interes i protivno načelu slobodnog tržišnog natjecanja.

- 11 Međustrukovno udruženje podnijelo je protiv te presude žalbu u kasacijskom postupku.

- 12 Najprije tvrdi da je oznaka izvornosti zaštićena od bilo kakve prakse koja može potrošača dovesti u zabludu glede pravog podrijetla proizvoda i da je Cour d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu), time što je ipak presudio da je zabranjeno samo korištenje naziva zaštićene oznake izvornosti, povrijedio članak 13. Uredbe Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (SL 2006., L 93, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 4., str. 184.) i članak 13. Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 2012., L 343, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 25., str. 31. i ispravak SL 2015., L 191, str. 9.).
- 13 Nadalje, tvrdi da je Cour d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) – time što je samo istaknuo da su, s jedne strane, značajke na koje se poziva međustrukovno udruženje dio povijesne tradicije i da se ne temelje na ulaganjima međustrukovnog udruženja i njegovih članova i da je, s druge strane, sir „Montboissié”, koji društvo Fromagère du Livradois stavlja na tržište od 2007., različit od sira „Morbier”, a da pritom nije ispitao, kao što je to od njega zatraženo, mogu li prakse društva Fromagère du Livradois (među ostalim, oponašanje „sive brazde” karakteristične za sir Morbier i drugih svojstva sira) potrošača dovesti u zabludu glede pravog podrijetla proizvoda – lišio svoju odluku pravne osnove s obzirom na te odredbe.
- 14 Međustrukovno udruženje tvrdi i da je Cour d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) povrijedio te odredbe time što je presudio da produljenje žiga „Morbier du Haut Livradois” iz 2008. ne predstavlja povredu, kao ni zadržavanje tog žiga do njegova brisanja 2013., s obzirom na to da je društvo Fromagère du Livradois tvrdilo da se više nije koristilo tim žigom od 2007., a oznaka izvornosti zaštićena je od bilo kakvog podsjećanja konkurentnog znaka na nju, neovisno o tome je li taj konkurentni znak u upotrebi.
- 15 Naposljetku, međustrukovno udruženje smatra da je Cour d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) povrijedio te odredbe time što je samo istaknuo da nije dokazano da se protupravno korištenje naziva „Morbier” nakon 11. srpnja 2007. može pripisati društvu Fromagère du Livradois, a da pritom nije ispitao, kao što je to od njega zatraženo, je li društvo Fromagère du Livradois poduzelo sve potrebne mjere kako bi spriječilo da se treće strane s kojima je poslovalo koriste nazivom „Morbier”, pri čemu međustrukovno udruženje subjektima koji su treće strane pak nije uputilo nikakvo pismo opomene, iako je oznaka izvornosti zaštićena od bilo kakvog nezakonitog podsjećanja koje je tuženik mogao spriječiti i iako jedina napomena na računima društva tuženika, prema kojoj njegov sir treba prodavati pod oznakom „Montboissié”, u tom pogledu nije bila dovoljna.
- 16 Osim toga, dio spora odnosi se na odredbe francuskog prava u području zaštićenih oznaka izvornosti, nepoštenog tržišnog natjecanja i građanskopravne odgovornosti.

II. Pravni okvir

- 17 Europska unija uvela je zaštitu oznaka izvornosti (ZOI) i oznaka zemljopisnog podrijetla (ZOZP) za poljoprivredne i prehrambene proizvode Uredbom br. 2081/92, koja je zamijenjena Uredbom br. 510/2006, a zatim Uredbom br. 1151/2012.
- 18 U članku 13. stavku 1., koji je zajednički tim trima uredbama, navode se vrste zabranjenih radnji:

„[...] Registrirani nazivi zaštićeni su od:

(a) bilo kakvog izravnog ili neizravnog komercijalnog korištenja registriranog naziva za proizvode koji nisu obuhvaćeni registracijom, ako su ti proizvodi usporedivi s proizvodima registriranim pod tim nazivom, ili ako se korištenjem tog naziva iskorištava ugled zaštićenog naziva;

(b) bilo kakve zloupotrebe, oponašanja ili podsjećanja, čak i ako je označeno pravo podrijetlo proizvoda, ili ako je naziv proizvoda preveden, ili ako mu je dodan izraz poput ‚stil‘, ‚tip‘, ‚metoda‘, ‚kako se proizvodi u‘, ‚imitacija‘ ili slično;

(c) bilo kakve druge lažne oznake ili oznake koja dovodi u zabludu glede izvora, podrijetla, prirode ili bitnih osobina proizvoda na unutarnjoj ili vanjskoj ambalaži, na promidžbenim materijalima ili dokumentima koji se odnose na dotični proizvod, te od pakiranja proizvoda u ambalažu koja stvara pogrešnu predodžbu o njegovom podrijetlu;

(d) bilo kakve druge prakse koja može potrošača dovesti u zabludu glede pravog podrijetla proizvoda.”

III. Ocjena Coura de cassation (Kasacijski sud)

- 19 Međustrukovno udruženje tvrdi da iz teksta članka 13. stavka 1. svake od tih uredbi proizlazi da ZOI nije zaštićen samo od korištenja samog registriranog naziva, nego i od „bilo kakve druge prakse” osim korištenja zaštićenog naziva ili podsjećanja na njega, s obzirom na to da ta praksa može potrošača dovesti u zabludu glede pravog podrijetla proizvoda. Sudovi koji odlučuju o meritumu trebaju ispitati mogu li prakse koje se pripisuju gospodarskom subjektu potrošača dovesti u zabludu, odnosno zabludu koja može biti posljedica oponašanja karakterističnog izgleda proizvoda, a da se pritom ne zahtijeva, za utvrđenje povrede, da je preuzet i naziv proizvoda.
- 20 Tvrdi da je Cour d’appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) u ovom slučaju, time što je naveo da samo korištenje naziva Morbier može predstavljati povredu ZOI-ja „Morbier”, prihvatio analizu protivnu tekstu članka 13. prethodno navedenih uredbi te da nije odgovorio na pitanje je li prezentiranje sira „Montboissié” takve

prirode da potrošača može dovesti u zabludu jer kod njega stvara dojam da je riječ o siru „Morbier”.

- 21 Dodaje da je Cour d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) samo utvrdio da su značajke na koje se poziva međustrukovno udruženje dio povijesne tradicije, da se društvo Fromagère du Livradois njima koristi od 1979. i da se ne temelje na ulaganjima međustrukovnog udruženja, iako ti elementi nisu relevantni s obzirom na to da je od 2007. zabranjena bilo kakva praksa koja može potrošača dovesti u zabludu tako da sir „Montboissié” pomiješa sa sirom „Morbier”. Konačno, prigovara Couru d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) da se zaustavio na razlikama koje je istaknulo društvo Fromagère du Livradois, koje je tvrdilo da je javnost kojoj je sir bio namijenjen ona iz kantina i bolnica, a da pritom nije konkretno ispitao jesu li prakse tog društva mogle potrošača dovesti u zabludu glede pravog podrijetla proizvoda.
- 22 Društvo Fromagère du Livradois pak tvrdi da se ZOI-jem štite proizvodi proizvedeni na određenom području, koji se jedini mogu pozivati na zaštićeni naziv. Njime se ne zabranjuje drugim proizvođačima da proizvode i na tržište stavljaju slične proizvode ako ne stvaraju dojam da su nositelji predmetne oznake i pod uvjetom da to stavljanje na tržište nije popraćeno nikakvom praksom koja je takve prirode da potrošača može dovesti u zabludu, osobito zloupotrebom zaštićene oznake ili podsjećanjem na nju.
- 23 Tvrdi i da se „praks[a] koja može potrošača dovesti u zabludu glede pravog podrijetla proizvoda”, u smislu članka 13. stavka 1. točke (d) uredbi, nužno treba odnositi na „podrijetlo” proizvoda; treba stoga biti riječ o praksi kojom se kod potrošača stvara dojam da je riječ o proizvodu s predmetnim ZOI-jem. Smatra da ta „praksa” ne može proizlaziti iz samog izgleda proizvoda kao takvog, osim bilo kakve oznake na njegovu pakiranju koja upućuje na zaštićeno podrijetlo.
- 24 Poziva se na očitovanja ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (Ministarstvo gospodarstva, financija i industrije, Francuska), očitovanja INAO-a (Nacionalni institut za podrijetlo i kvalitetu) i, konačno, na odluku Conseila d'État (Državno vijeće, Francuska) od 5. studenoga 2003. u pogledu tužbe podnesene protiv Uredbe od 22. prosinca 2000., koji se svi slažu da je za sireve proizvedene izvan područja oznake izvornosti zabranjeno samo korištenje oznake „Morbier”.
- 25 Tvrdi da je Cour d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu), time što je u ovom slučaju podsjetio da se ničim ne zabranjuje proizvodnja proizvoda primjenom istih tehnika kao što su one utvrđene u pravilima primjenjivima na oznaku zemljopisnog podrijetla, pravilno smatrao da je zabranjeno samo korištenje znaka koje može predstavljati zloupotrebu ZOI-ja i da društvo Fromagère du Livradois, zato što je nastavilo proizvoditi i stavljati na tržište sireve koje je već proizvodilo, nije krivo za počinjenje zabranjenih „praksi”. Cour d'appel de Paris (Žalbeni sud u Parizu) dodao je da nije važno što ti sirevi imaju „sivu brazdu”, koja je karakteristična za sir „Morbier”, ili ista „svojstva”. Presudom od 5. studenoga 2003., Conseil d'État (Državno vijeće), kojem je podnesena tužba za poništenje

Uredbe od 22. prosinca 2000. o zaštićenoj oznaci izvornosti „Morbier”, presudio je da je cilj nacionalnih pravila i pravila Zajednice kojima se uređuje zaštita oznaka izvornosti procijeniti kvalitetu proizvoda koji imaju registrirani naziv, osobito propisivanjem da se proizvodnja, prerada i priprema tih proizvoda odvijaju u određenom području, i da ta pravila nisu prepreka slobodnom kretanju drugih proizvoda koji nemaju tu zaštitu.

- 26 Čini se da Sud Europske unije (Sud) nije donio odluku o pitanju koje se postavlja u ovom slučaju.
- 27 Suprotno tomu, Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: EUIPO), u svojim Smjernicama za ispitivanje žigova Europske unije, dijelu B Ispitivanje, odjeljku 4 Apsolutni razlozi za odbijanje, poglavlju 10. Oznake zemljopisnog podrijetla, članak 7. stavak 1. točka (j) Uredbe o žigu EU-a, točki 3.4. Druge naznake i prakse koje dovode u zabludu, navodi, u pogledu članka 13. stavka 1. točaka (c) i (d) Uredbe br. 1151/2012, da se, iako to uvelike ovisi o posebnostima predmetnog slučaja, koji stoga treba ocijeniti pojedinačno, za žig Europske unije može smatrati da potrošača može dovesti u zabludu ako, na primjer, sadržava figurativne elemente koji su općenito povezani s predmetnim zemljopisnim područjem, kao što su opće poznati povijesni spomenici, ili ako oponaša poseban oblik proizvoda. EUIPO pojašnjava da odredbe treba usko tumačiti i da „se odnose samo na žigove Europske unije koji predstavljaju [...] jedinstven oblik proizvoda opisan u specifikacijama ZOI-ja/ZOZP-a”.
- 28 Osim toga, nazivi koji se sastoje od zemljopisnih pojmova nisu jedini znakovi za koje se može tražiti zaštita predviđena Uredbom br. 1151/2012. Određeni su verbalni i neverbalni znakovi isto tako zaštićeni jer su izvedenice tih zemljopisnih oznaka.
- 29 Tako je prihvaćeno da su nezemljopisni tradicionalni izrazi koji se odnose na vina i jaka alkoholna pića, poput „méthode traditionnelle”, „réserve”, „clos”, „village” ili „château”, rezervirani za određene oznake. Sud je priznao da je izraz „méthode champenoise” valjano rezervirati za vina s oznakom izvornosti „Champagne” (presuda od 13. prosinca 1994., SMW Winzersekt, C-306/93, EU:C:1994:407).
- 30 Isto je tako prihvatio da se određeni oblici karakteristični za zemljopisno podrijetlo nekog proizvoda mogu rezervirati za proizvode sa zaštićenom oznakom izvornosti. Tako se člankom 56., i Prilogom VII. na koji upućuje, Delegirane uredbe (EU) 2019/33 o dopuni Uredbe (EU) br. 1308/2013*, tip boce „Flûte d'Alsace” rezervira za vina proizvedena od grožđa ubranog na francuskom državnom području koja nose zaštićene oznake izvornosti „Alsace” ili „vin d'Alsace”, „Alsace Grand Cru”, „Crépy”, „Château-Grillet”, „Côtes de Provence”,

* Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/33 od 17. listopada 2018. o dopuni Uredbe (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za zaštitu oznaka izvornosti, oznaka zemljopisnog podrijetla i tradicionalnih izraza u sektoru vina, postupka podnošenja prigovora, ograničenja upotrebe, izmjena specifikacija proizvoda, poništenja zaštite te označivanja i prezentiranja (SL 2019., L 9, str. 2.)

crno i ružičasto, „Cassis”, „Jurançon”, „Jurançon sec”, „Béarn”, „Béarn-Bellocq”, ružičasto, i „Tavel”, ružičasto.

Tom se uredbom predviđa da se određeni tip boce može namijeniti vinima sa zaštićenom oznakom izvornosti pod uvjetom da se taj tip boce „u posljednjih [...] 25 godina isključivo, izvorno i tradicionalno upotrebljavao za proizvod od vinove loze koji nosi određenu zaštićenu oznaku izvornosti ili oznaku zemljopisnog podrijetla” i da „njegovu upotrebu potrošači povezuju s proizvodom od vinove loze koji nosi određenu zaštićenu oznaku izvornosti ili oznaku zemljopisnog podrijetla”. U Uredbi se navodi da je „[u]potreba boca posebnog oblika za određene proizvode od vinove loze koji nose zaštićenu oznaku izvornosti ili oznaku zemljopisnog podrijetla odavno [...] ustaljena praksa u Uniji i takve boce potrošači mogu povezati s određenim svojstvima ili podrijetlom tih proizvoda od vinove loze”, čime se opravdava to da se ti oblici boca mogu rezervirati za predmetna vina.

- 31 Što se tiče proizvoda od sira, u Uredbi o ZOI-ju „Beaufort”, koja više nije na snazi, zaštita oznake izvornosti proširena je na ispupčeni rub karakterističan za sir Beaufort.
- 32 Općenito, uredbe o priznavanju oznaka izvornosti za sireve sadržavaju odredbe o njihovim karakterističnim oblicima. Tako je u Uredbi od 22. prosinca 2000. o ZOI-ju „Morbier” opisan vanjski izgled tog sira te njegov unutarnji sastav. Opis izgleda tog sira neznatno je izmijenjen u specifikaciji oznake izvornosti „Morbier” u konsolidiranoj verziji koja proizlazi iz Uredbe br. 1128/2013.
- 33 Stoga postoji dvojba u pogledu tumačenja izraza „bilo kakva druga praksa” u članku 13. stavku 1. uredbi br. 510/2006 i br. 1151/2012, koji podrazumijeva poseban oblik povrede zaštićene oznake ako ona može potrošača dovesti u zabludu glede pravog podrijetla proizvoda.
- 34 Tako se postavlja pitanje može li oponašanje fizičkih značajki proizvoda zaštićenog ZOI-jem predstavljati praksu koja može potrošača dovesti u zabludu glede pravog podrijetla proizvoda, koja je zabranjena člankom 13. stavkom 1. prethodno navedenih uredbi.
- 35 Tim se pitanjem želi utvrditi može li prezentiranje proizvoda zaštićenog oznakom izvornosti, konkretno, oponašanje njegova karakterističnog oblika ili izgleda, predstavljati povredu te oznake, neovisno o tome što nije preuzet i njegov naziv.
- 36 Stoga Sudu Europske unije valja uputiti prethodno pitanje.

IV. Prethodno pitanje

Treba li članak 13. stavak 1. Uredbe Vijeća br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. i članak 13. stavak 1. Uredbe br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. tumačiti na način da se njima zabranjuje jedino to da se treća

strana koristi registriranim nazivom ili ih treba tumačiti na način da se njima zabranjuje prezentiranje proizvoda zaštićenog oznakom izvornosti, konkretno, oponašanje njegova karakterističnog oblika ili izgleda, koje potrošača može dovesti u zabludu glede pravog podrijetla proizvoda, čak i ako se ne koristi registrirani naziv?

RADNI DOKUMENT